

[Lysholt Hansen.]

Forslaget bygger jo for det første på en rationalisering af besparelsemæssige hensyn og for det andet på hensynet til en bedre betjening af befolkningen. Jeg kan udfra en umiddelbar bedømmelse ikke se, at det økonomiske, det besparelsemæssige hensyn kan imødekommes i væsentlig grad ved at nedlægge det ene politimesterembede; jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil gå sådan, at den besparelse, der tilsyneladende kan opnås, meget hurtigt vil gå med til øgede kørsels- og diætudgifter. Men jeg vil give den indrømmelse på dette punkt, at hvis vi i udvalget virkelig får klarhed over, at der er reelle besparelser at hente, så må disse have en afgørende vægt.

Men så er der det andet synspunkt, en bedre betjening af befolkningen. Jeg er af den opfattelse, at betjeningen vil blive dårligere end under de nuværende forhold. Jeg kan ikke se andet, end at det må den blive, når man nu har 2 politimestre, der betjener 4 købstæder, medens man efter forslaget kun skal have een til at betjene de samme 4 købstæder. Det vil sige, at befolkningen under alle omstændigheder vil få sværere ved at få sin politimester i tale. Og såvidt jeg har kunnet se af de papirer, der har været til min rådighed, bliver denne nye kreds den første og eneste kreds i Danmark udenfor Bornholm, hvor 4 købstæder skal betjenes af een politimester. Jeg synes, der er noget betænkeligt ved, at man på denne måde sandsynligvis vil komme til at give befolkningen i disse 4 købstæder en dårligere betjening end andre byer, og jeg kan tilføje, at jeg under min daglige færden i kredsområdet dernede aldrig har hørt beklagelser fra befolkningen over dårlig betjening, hverken mandskabsmæssigt eller med hensyn til materiel; jeg har tværtimod sporet en angst for, at det nye forslag netop skal bevirke, at betjeningen bliver dårligere. Det var de to argumenter, som den højtærede minister har fremført, men han var også så velvillig i sin fremsættelsestale at sige, at der er andre synspunkter, der spiller ind. Det er selvfølgelig følelsemæssige og lokale hensyn, der der gør sig gældende for ministeren, og det er meget rimeligt, at sådanne også spiller ind; jeg skal indrømme, at de også har haft betydning for mig. Disse følelses-

mæssige og lokale hensyn kommer til udtryk i myndighedernes udtalelser, og jeg vil tilføje, at det er ikke helt uden grund, når vore små købstæder gang på gang føler deres stilling truet ved, at man fratager dem rettigheder som dem, her er tale om. Vi ser, at udviklingen i disse år skrider stærkt henimod at klumpe befolkningen sammen i hovedstaden og de store købstæder på bekostning af landkommunerne og de mindre købstæder, således som det også er kommet til udtryk her. Det er en udvikling, der er vanskelig at standse, men jeg er betænkelig ved, at man fra lovgivningsmagtens side understøtter denne udvikling ved at degradere de mindre købstæder i befolkningens bevidsthed. Det er jo sådan, at mange af de virksomheder, der i dag absolut skal lægges i de store byer, med lige så stor fordel kunne lægges ud i de små byer, hvor både havne- og baneforhold er gode. Jeg har den opfattelse, at det af befolkningsmæssige, økonomiske, sociale, kulturelle og familiepolitiske hensyn ville være en fordel, om vi herinde, så ofte der var lejlighed til det, gav vort bidrag til at støtte de små byer i deres udvikling. Derfor er jeg betænkelig ved forslaget om at nedlægge disse politikredse. Det er tilsyneladende en lille og ubetydelig ting, men den er efter min opfattelse med til at degradere de små byer, og det skal vi ikke medvirke til. Jeg håber, vi kan finde en under hensyn til min specielle interesse fornuftig løsning.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg tror, jeg kan takke samtlige ærede ordførere for velvillig tilslutning eller i hvert fald forhandlingsvilje både om principper og om enkeltheder i lovforslaget. Det ærede medlem fru Edel Saunte nævnte, og fik her tilslutning fra flere sider, spørgsmålet om tinglysningsvæsenet ved delingen af retskredse og var specielt inde på opdelingen af nordre og søndre birk i 8 retskredse. Jeg er klar over, at her er der et problem, og vi er også i justitsministeriet særdeles villige til at drøfte det i udvalget. Jeg vil dog gerne pege på, at såvidt jeg har opfattet det, er forholdet det, at man er ved at afskrive fra tinglysningsprotokollerne fra før 1926 de dokumenter, som stadig har aktuel betydning, medens man, hvad tinglysningsproto-